

REFORMÁTUS GYŰJTEMÉNYI TALÁLKOZÓ 2022 – KECSKEMÉT

BÁN MAGDOLNA

Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára és Levéltára

Főszervezőként nem biztos, hogy én vagyok a legilletékesebb, hogy írjak erről a találkozóról. Mégis úgy gondoltam, hogy azok számára, akik már hosszabb ideje tagjai az [Egyházi Könyvtárak Egyesülésében](#), netalántán nyomon követik az egyes felekezetek gyötrődéseit, nehézségeit, illetve pont fordítva, egyáltalán semmit nem tudnak ezekről a dolgokról, talán egy kis ismertető nem árt. Egyáltalán miért is gondoltam azt, hogy jó lenne ezt a találkozót mindenképpen a korlátozások feloldása után megszervezni?

Bevallom, régi vágyam volt, hogy végre a katolikus és evangélikus felekezet jó példáját, összetartását látva mi is találkozzunk, megismerjük egymást, leüljünk egy asztalhoz és egyáltalán elkezdődjön egy párbeszéd közöttünk. Akik ismernek bennünket, a felekezetünkhöz tartozó egyházi gyűjteményeket és képviselőiket, azok jól tudják, ha feszültség nem is, de különösebben szoros összetartás sem volt közöttünk. Az egyesülésünkön belül is a református szekciót hosszú évek óta igazából a négy egyházkerületi gyűjtemény képviselői, Sárospatak, Debrecen, a Ráday

Gyűjtemény és Pápa képviselte. Az elmúlt időszakra talán jellemző volt az, hogy a csurgóiak, a debreceni Maróthi könyvtár és mellettünk, kecskemétiak mellett megjelentek és rendszeresen ott voltak rendezvényeinken a kisebb, úgynevezett kollégiumi gyűjtemények, mint Kunszentmiklós és Hódmezővásárhely képviselői. Kimondva, kimondatlanul egyfajta határvonal húzódott közöttünk, amelynek áthidalására most tettünk egy kísérletet. A meghívottak nemcsak könyvtárak, hanem levéltárak és múzeumok fenntartói és munkatársai voltak. Összesen 40-en fogadták el a meghívást és jöttek el hozzánk, valamint legnagyobb örömömre élő közvetítésbe becsatlakozva 65-en kísérték figyelemmel az eseményt. Ahogy a végén [Orosz Anna](#) kamarásunk is a szívünkre helyezte, mi kisebb gyűjtemények szerencsésnek mondhatjuk magunkat abban a tekintetben, hogy fenntartóink jóval nagyobb érdeklődést mutatnak az irányunkba, hiszen két fenntartó lelkipásztor Kunszentmiklósról és Hódmezővásárhelyről eljött közénk. A házigazda kecskeméti egyházközség kibővített elnöksége nemcsak hogy támogatott a találkozó megszervezésében, hanem egészen zárásig velünk együtt volt. Terített büféasztal várta a korábban érkezőket, ahol elsősorban az ismerkedése volt a főszerep. Nagyon sok gyűjteményben az utóbbi időszakban személyi változás történt, így voltak közöttünk olyanok

is, akikkel eddig még személyesen soha nem is találkoztunk. Két olyan könyvtár képviselőit is meghívtam, akik ugyan muzeális állománnyal nem rendelkeznek, de mégis úgy gondoltam, hogy közénk tartoznak. Közöttünk voltak a KGRE Török Pál Kari Könyvtár két kolléganője, valamint Nagykőrösről a KGRE Pedagógiai Karának három új, 2022. január óta munkába álló könyvtárosa. A köszöntés, áhítat után néhány szóban beszámoltam azokról a kollégákról, gyűjteményekről, akik nem tudták elfogadni a meghívásunkat, majd **dr. Berecz Ágnes**, az Országos Református Gyűjteményi Tanács elnöke szólt hozzánk. Ezt követően mindenki 5-10 percben beszélt az elmúlt két évben történetekről, a változásokról és a jövőbeni tervekről. Onnan, ahonnan többen is érkeztek, bemutatta a vezető a jelenlevő kollégákat és beszámolt a kinevezésekről, új tisztségviselőkről. A hosszabb szünetet kihasználva a jelenlevő EKE-tagok képviselőivel összejöttünk egy rövid egyeztetésre a tisztújítással kapcsolatban, de sajnos megnyugtató és végleges döntést még nem sikerült hoznunk. A találkozó második felében pedig igyekeztünk aktuális kérdésekről eszmét cserélni. Talán közeledtek egymáshoz az álláspontok és oldódott a kétség, feszültség azokban, akik esetleges pesszimizmussal érkeztek a találkozóra. Egyértelmű volt, hogy egy nagyobb gyűjtemény másfajta jellegű problémával küzd, mint egy kisebb, akár iskolai könyvtárként

működő. Szóba került a gyűjteményi szabályrendelet, amelyet még **Gaborjáni Szabó Botond** alkotott meg, a digitalizáció, az elérhetőségek feltüntetése a honlapokon, kiadványok szerkesztésének, kiadásának kérdése. Egyáltalán szükséges-e még papír alapon bármit is megjelentetni? Ahogy az egyik hozzászólásban elhangzott, a találkozó egyfajta "lelkigondozás" is volt. Hiszen ha nem is a hozzászólásokban, de az ebéd közbeni beszélgetésekben mindenki elmondhatta az örömeit és nehézségeit. A társaság igazán a nap végére oldódott fel: számunkra ez azt sugallja, hogy szükség lesz folytatásra, ha nem is ősszel, de jövőre mindenképpen érdemes lenne ismét összejönni. ►